

Témou dnešného stretnutia s čitateľmi bola vaša nová kniha Masahikovými očami. Môžete nám povedať ako vznikla?

Presne 10 rokov a 7 mesiacov som písal svoje stĺpčky do víkendovej prílohy denníka SME. neskôr do týždenníka TV OKO. Potom som s písaním skončil a tieto články som ponúkol vydavateľstvu Ikar. Z pôvodne napísaných 533 príspevkov sme vybrali 103, ktoré sa nachádzajú v knižke Masahikovými očami. Názov knihy je presne taký, aký mala po celé roky aj moja rubrika v novinách.

Bolo náročné vybrať spomedzi vyše 500 rôznych článkov tie, ktoré budú súčasťou knihy?

Naozaj som ich napísal 533 a pri výbere tých, ktoré budú v knihe som sa radil s manželkou Olinkou a jej mamičkou. Kritérium bolo, aby sa Slovákom dobre a ľahko čítali. Vyhýbal som sa tam ťažkým témam, ako politike či ekonomike.

Prezentácia sa uskutočnila v piešťanskej mestskej knižnici. Chodievali ste ako dieťa do knižnice? Aké sú knižnice v Japonsku?

Predovšetkým je tam veľa ľudí (úsmev). A tiež veľké ticho. Vždy keď som v Japonsku, zájdem aj do knižnice. Knižnice mám rád a chodím do nich často, no vždy ma prekvapí, že napriek tomu, že je tam tak veľa ľudí, nikdy v nich nepočuť hluk. A keďže v Japonsku nemáme veľa priestoru, naše knižnice sú veľmi malé a dobre fungujúce, no je v nich úplné ticho, všetci čítajú alebo študujú.

Ako sú na tom Japonci s čítaním? Patrí čítanie kníh k ich obľúbeným činnostiam?

Japonci nie sú príliš verbálne typy a možno radšej píšu a čítajú ako hovoria. Napríklad aj v prípade hádky namiesto slovného súboja radšej napíšu na papier, čo im prekáža a dajú to prečítať partnerovi. Japonci takto riešia konflikty. Radi píšu, ale aj čítajú knihy.

Na Slovensku žijete vyše 10 rokov. Darí sa vám čítať aj knihy v slovenčine?

Čítam jednoduché detské knihy, lebo sa chcem lepšie naučiť po slovensky. Čítam tiež krátke články v novinách, najmä perexy (krátky text na začiatku novinového článku, ktorý uvádza do problematiky, pozn. red.) („Dokonca si kúpil šlabikár a učil sa písať písané písmenká.“, pozn. manželky Oľgy Belešovej). Olinka mi tiež vyberá ľahké knihy, ktoré pomaličky čítam. Veľmi rád čítam noviny, lebo mám rád informácie.

Čo by ste odkázali obyvateľom Piešťan a čitateľom piešťanskej knižnice?

V roku 2010 sme s televíziou točili seriál Z mesta do mesta, ktorý mal 13 častí a chodil som v ňom po Slovensku a robil reportáže z rôznych slovenských miest. Jedným z nich boli aj Piešťany. Ako Japonec viem veľa o Piešťanoch a mám ich aj veľmi rád, pretože mám rád kúpele celkovo. Mrzí ma len to, že Slováci si celý rok šetria a potom idú na dovolenku niekam do zahraničia. Prajem vám, aby ste sem prilákali viac Slovákov a veľmi dúfam, že sa vám to podarí.